Pregaria.cat

Entrada

Un any al tercer món

Avui seriosament t'has plantejat la possibilitat d'anar un any al tercer món. Sempre ho tenies el cap, com una cosa més. Però avui, mentre a la televisió feien aquell anunci, diguem-ho clar "fastigós", sobre la selva del Brasil i no se quina història de leprosos, t'has alçat i donant un cop de porta t'has tancat a la teva habitació. Ja n'hi ha prou de llagrimetes sentimentals de la bona gent per treure uns quants euros de la butxaca. El que fan falta són fets i no paraules. Hi aniré.

Problemes els que vulguis. Fa poc vas acabar els estudis. No tens feina fixa. Cada pocs mesos o et renoven o tornes a buscar. La teva parella.... a veure què dirà. Quan tornis hauràs perdut el tren. Els costums són ben diferents. Està ple de mosquits amb la malària. Pots passar gana... etc.

Fa dos estius vas anar a Centreamèrica durant un mes i vas compartir amb la gent l'habitatge, els serveis, la vida. De fet vas rebre molt més del poc que vas intentar donar. Potser ja és hora de fer un cop de cap. Si no ho fas ara, penses, ja mai; sempre hi hauran motius de més valor que en aquests moments, que tens uns marges de llibertat; i a casa tinc una bona assegurança en el cas de que tot anés fatal.

Has mirat un Crist que tens a sobre del capçal. No diu res. Però et sembla que en el fons hi està d'acord. Dons bé, som lliures, no? Demà mateix telefonaré al VOLPA per informar-me de les possibilitats reals, i que Déu hi faci més que nosaltres.

(Ampliació: Gènesi 12, 1-3)

- El Senyor va dir a Abram: vés-te'n del teu país
- de la teva família i de casa del teu pare,
- cap un país que Jo t'indicaré.
- Beneiré els que et beneeixin.